

מִצָּרִים בְּפָרְעָה וּבְכָל עֲבָדָיו: י שְׁחַבְּהָ גֵוִים רַבִּים וְהָרַג מְלָכִים עֲצוּמִים:
 יא לְסִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי וּלְעֹוג מֶלֶךְ הַכּוּשִׁי וְלָבֶל מִמְּלֻכּוֹת בְּנֵעַן: יב וְנָתַן אֲרָצָם
 נַחֲלָה נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ: יג יְהוָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם יְהוָה וְכָרַךְ לְדָר
 וָדָר: יד כִּי יָדִין יְהוָה עַמּוֹ וְעַל עֲבָדָיו יִתְנַחֵם: טו עֲצַפִּי הַגּוֹיִם כִּסֶּף וְזָהָב
 מַעֲשֵׂה יָדֵי אָדָם: טז פֶּה לָהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יֵרְאוּ: יז אֲזִינִים לָהֶם
 וְלֹא יֵאָזְנֶנּוּ אֵף אֵין יֵשׁ רוּחַ בְּפִיהֶם: יח כְּמוֹתֵם יִהְיוּ עֲשִׂיהֶם כֹּל אֲשֶׁר בְּיַמְּתֵם בָּהֶם:
 יט בֵּית יִשְׂרָאֵל בָּרְכוּ אֶת יְהוָה בֵּית אַחֲרָן בָּרְכוּ אֶת יְהוָה: כ בֵּית

זוהר תהלים

זה כְּהֵנִים לְוִים וְיִשְׂרָאֵלִים, וְהַכֹּל אֶחָד. וְאַלְהָה סִגְלָתוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמַעַלָּה וּסְגֻלָּתוֹ לְמַטָּה, וְזֶהוּ שֶׁכְּתוּב (שְׁמוֹת יט) וְהֵייתֶם לִי סִגְלָה מִכָּל הָעַמִּים.

וְנָתַן אֲרָצָם נַחֲלָה וְגו' (קֵלֶה, יב): [זוהר ח"ג דף עב:] זוהר תורה] וְנָתַן אֲרָצָם נַחֲלָה נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ. אִמַר רַבִּי יְהוּדָה לְמַדְנֵנו כְּתוּב (יִרְמִיָּה ב) וּתְבוֹאוּ וּתְטַמְאוּ אֶת אֶרְצֵי וּנְחַלְתִּי שְׁמַתֶּם לְתוֹעֵבָה, אֲשֶׁרִי חִלְקוּ מִי שְׁזוּכָה בַחֲיָיו לְשֵׁים מְדוּרוֹ בְּאֶרֶץ הַקְּדוּשָׁה, שְׁכָל מִי שְׁזוּכָה לֵה זוּכָה לְהַמְשִׁיךְ עֲלָיו מִטַל הַשָּׁמַיִם שֶׁלֹּמַעֲלָה הַיּוֹרֵד עַל הָאֶרֶץ, וְכָל מִי שְׁזוּכָה לְהַתְקַשֵּׁר בַחֲיָיו בְּזֹאת הָאֶרֶץ הַקְּדוּשָׁה, זוּכָה לְהַתְקַשֵּׁר אַח"כ בְּאֶרֶץ הַקְּדוּשָׁה הָעֲלִיּוֹנָה, וְכָל מִי שֶׁלֹּא זָכָה בַחֲיָיו וּמִבִּיאִים לוֹ לְהִקְרַב שָׁם, עֲלָיו כְּתוּב וּנְחַלְתִּי שְׁמַתֶּם

לְהַחֲזִיר הַפְּקֻדוֹן לְרַבּוֹנֵינוּ.

זוהר תהלים

עוֹשֶׂה זֹאת לְבַעֲבוֹר אִיזוֹ הַטְּבָה שֶׁל עוֹלָם הַזֶּה, וְלִכְךָ הִיָּה רַב הַמְּנוּנָא מִתְרַץ עֲצָמוֹ וְהִבִּין לָהֶם שְׁעוֹשֶׂה זֹאת רַק מְשׁוּם שְׁנִתְמַעֲטוּ כַחֲתִינוּ וְאִין בִּיכּוּלְתוֹ עוֹד לְנַהֵג יִשִּׁיבָה כִּי מִרְגִישׁ בְּעַצְמוֹ שְׁקֻרָב קָצוֹ:

קְסוֹ. יֵשׁ לוֹמַר שֶׁרַב הַמְּנוּנָא הַכִּיר שְׁבַעֲיָנִי תַלְמִידָיו אִין נִכּוֹן הַדְּבַר מֵה שְׁעוֹלָה מִבְּבַל לֹא"י, כִּי בְּבַל הִיָּה מְנַהֵג יִשִּׁיבָה, מֵה שֶׁלֹּא יוּכַל לַעֲשׂוֹת כַּךְ בֹּא"י, נִמְצָא שִׁישׁ בִּזְהָ בִּיטוּל תוֹרָה, וְהִלָּא תַלְמוּד תוֹרָה כְּנֶגֶד כָּל־הָרַר וְהַרְרָו אַחֲרֵי רַבִּים שְׁאוּלֵי

חֲלוּי בָּרְכוּ אֶת יְהוָה יִרְאֵי יְהוָה בָּרְכוּ אֶת יְהוָה : כֹּה בָּרוּךְ
יְהוָה מִצִּיּוֹן שֶׁבֶן יְרוּשָׁלַם הַלְלוּהָ:

== זוהר תהלים ==

מאת ה' מן השמים. ולא זה לבדו, אלא
אפלו שליח אחד לפעמים (ממש) נקרא
בשם המלך. דבר אחר ברוך ה' מציון -
מאיזה מקום נודע הקדוש ברוך הוא
שהוא ברוך? חזר ואמר מציון, ממקום
של ציון נודע שהוא ברוך. מה הטעם?
משום שכתוב (תהלים קלד) כי שם צנה ה'
את הברכה וגו'. אמר לו רבי ייסא, אשרי
חלקך שזכית לכל זה. אשרי אותם
שעוסקים בתורה. שכל מי שעוסק בתורה
כאלו אחזו בקדוש ברוך הוא. זהו שכתוב
(דברים ד) ואתם הדבקים בה' אלהיכם חיים
כלכם היום.

כל מי שעוסק בתורה כאלו אחזו בקדוש
ברוך הוא

ברוך ה' מציון שכן ירושלים הללויה (קלה,

כא): [זוהר ח"ג פ' ויקרא (דף טו) עוד פתח

ואמר, (תהלים קלה)] ברוך ה' מציון שכן
ירושלים הללויה. וכי מציון הוא ברוך?
והרי מהנהר העמק העליון הוא ברוך!
אלא ברוך ה', כשמאירה הלבנה מאור
השמש ומתקרבים זה לזו, ולא מוסר
האור הזה מזה. ולפעמים שהלבנה נקראת
בשם המלך, כמו שהיא נקרא יהו"ה, כך
היא נקראת יהו"ה, כמו שנאמר (בראשית יט)
וה' המטיר על סדם ועל עמרה גפרית ואש

